

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĒTIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
18. OKTOBRI
Nr. 125 (5509)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Ziemošana — eksāmens lopkopjiem

Darbs jāorganizē pārdomāti

Divpadsmitās piegādes pirmā gada deviņi mēneši rajona lopkopjiem bijuši veiksmīgi. Triju ceturksņu plāns gaļas pārdošanā valstij izpildīts par 114 procentiem. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, kāpinājums ir 8 procenti, kas atbilst 975 tonnām gaļas. Jauzeiļ Rudzātu padomju saimniecības, kolhozu «Dubna», «Zelta vārpa» un Suvorova kolhoza lopkopju veikums, kas nodrošinājis gaļas ražošanas palielināšanos par 19 līdz 34 procentiem.

Devīnu mēnešu uzdevums piena pārdošanā valstij izpildīts par 108 procentiem. (Pernā gada varējums pārsniegts par diviem procentiem.) Piena piegādes par 7 līdz 9 procentiem palielinājuši kolhozi «Rīts», «Sīlukalns» un Dzeržinska saimniecība.

Cakli strādājis Oškālna kolhoza vistu fermas kolektīvs — palielināta olu ražošana un pārdošana valstij, dotais uzdevums izpildīts ar uzviņu.

Ar lopkopības produkcijas ražošanas uzdevumiem tikušas galā visas saimniecības. Un arī šogad viss pieaugums panākts uz kvalitatīvo rādītāju rēķina. Vidējais izslaukums no govju rajonā kāpināts par 98 kilogramiem, deviņos mēnešos tas sasniedzis 3050 kilogramu robežu. Sis kāpinājums vislielākais ir kolhozā «Rīts» (395 kilogrami), Dzeržinska kolhozā (283 kilogrami), kolhozā «Dubna» (196 kilogrami).

Intensīvāka kļuvusi dzīvnieku nobarošana. Vidējais dzīvsvāra pieaugums diennaktī liellopiem bija 732 gramu, cūkām — 527 gramu, kas ir attiecīgi par 23 un 24 gramu vairāk nekā šajā gada posmā 1985. gadā. Liellopu realizācijas vidējais svars sasniedzis 455 kilogramus.

Panākumi ir, taču mēs, kā saka, uz lauriem nedrīkstam atdušēties. Zināmu satraukumu rada situācija piena ražošanā: valsts iepirkums septembrī samazinājies par 4 procentiem, vidējais izslaukums krities par diviem kilogramiem. Izslaukumu lejupslīde ziemā turpinās arī oktobrī. Ipaši strauji tas notiek Lenina kolhozā, kolhozos «Vārkava» un «Sarkanā ausma». Te govju produktivitāte ir zemāka nekā pagājušajā gadā.

Jāsecina, ka ne visur ņemtas vērā tās kļūdas, kas pieļautas pārejas periodā no ganišanas uz kūsturi. Neelastīga bijusi pārkaršana lopu ēdināšanā un turēšanā (vadoties no laika apstākļiem). Savlaicīgi nav uzsākta ziemas barības izēdināšana. Dzīvnieku ēdienkartē maz rupjās barības, īpaši siena, tāpēc barība nav sabalansēta, rēķinot pēc sauses un kokšķiedras daudzuma.

Lopu ziemošana sākusies, taču vēreiz gribu atgādināt noteikumus, kas obligāti jāievēro.

◆ Ikkatrā lopu novietnē jānodrošina optimāla darba organizācija, dzīvnieku ēdināšanā jāievieš stingrs režīms.

◆ Tagad, kad saņemti lopbarības kvalitātes analīžu rezultāti, operatīvi jāpārskatītojas: labākā barība jānodrošinā ar turētājiem un pienīgākajām govīm.

◆ Nekavējoties jāpabeidz fermu sakārtošana ziemai. Tiesa, reizumis pietrūkst viena vai otra celtniecības materiāla, taču loģi bez stikliem, no eņģēm izgāzušas durvis vai caurumi grīdās ir tikai un tikai nolaidība.

◆ Remontējot fermas, daudz lielāka vēriba jāvelta piena bloku, slaucēju atpūtas istabiņu, dušas telpu sakārtošanai.

◆ Jāturpina darbs profilaktoriu labiekārtošanā, lai jaundzimušajiem tēliņiem uzlabotos turēšanas apstākļi.

◆ Nekavējoties jāsakārto darbam visi lopbarības ceļi un virtuves, kā arī fermās esošie mehānismi. Cūkām (visām grupām) un mazajiem teļiem barība attiecīgi jāsapagatavo. Šajā ziņā nedrīkst pieļaut nekādas atkāpes no normas.

◆ Pārdomāti jāstrādā, lai uzlabotos visu sugu ganāmpulku atrašanās. Jāparedz konkrēti pasākumi un tie konsekventi jārealizē.

Gada beigās sākas visgrūtākais periods — ziema. Kā dzīvnieki šajā laikā jutīsies, par to ir atbildīgi it visu dienestu speciālisti. Patiesība ir viena — tikai kopīgiem spēkiem risinot lopu ziemošanas jautājumus, nodrošināsim reālas iespējas palielināt lopkopības produkcijas ražošanu.

H. VEIKSANE,
rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā zootehniķe

Sacensas divi līderi

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas daudzkausu ekskavatora mašīnistam trešās pakāpes Darba Slavies ordeņa kavalierim Antonam Vaikulim 1. augustā jau ir sācies jaunais darba gads. Bet viņa koleģim un galvenajam sāncensim sociālistiskajā sacensībā Donātam Barkovskim vienu mēnesi vēlāk — 1. septembrī.

Sī gada sākumā abas pirmklasas apkalpes noslēdza līgumu par savstarpēju sociālistisko sacensību, ar saviem parakstiem apstiprināja, ka pieņem paaugstinātas saistības — plānoto 43 kilometru vietā viņi apņēmās drenāžu ierīkot 45 kilometru garumā. Taču rezultāti pārspēja visu cerēto: 1. oktobrī A. Vaikuļa kontā jau bija 60,9 kilometri, bet D. Barkovska kontā — 58,6 kilometri drenāžas. Tādējādi arī sezonas uzdevums pārsniegts vairāk nekā pusotru reizi. Galvenais, ka

arī darba kvalitāte ir teicama. Abas apkalpes strādā vienā iecirknī, vienā brigādē, kura no citām atšķiras ar lielisku darba organizāciju, augstu ražošanas disciplīnu. Liela nozīme arī tam, ka apkalpēs ir pastāvīgi kadri, pieredzējuši melioratori.

Grūtājos šī rudens apstākļos abas līderu apkalpes turpina aiz savām mašīnām atstāt arvien jaunus un jaunus drenu sistēmas kilometrus kolhoza «Sīlukalns» Upenieku objektā.

I. IVANOVA

Rajona izpildkomitejā

Pamatojoties uz Latvijas PSR likuma «Par Latvijas PSR vēlēto Tautas deputātu padomju vēlēšanām» 53. pantu, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja noteikusi svētdien, 16. novembrī, rajona padomes deputātu vēlēšanas 43. Upenieku un 58. Lūznieku vēlēšanu apgabalos.

Galvenā bagātība — tautas mīlestība

Laiks šajā atmiņās... Astoņdesmitajā dzimšanas dienā atmiņu kamolu par izcilā latviešu komponista Jāņa Ivanova dzīvi un daiļradi ritina viņa laikabiedri un mūzikas draugi, no jauna atzīstot, ka viņa radošais mantojums joprojām ir dzīvs un iedzīst arvien skaidrākas kontūras mūsu tautas mūzikas zelta fondā.

Komponista astoņdesmitās dzimšanas dienas sarīkojumi viņa dzimtajā pusē Riebiņu ciema Babru sādā, Preiļos un Jasmuižā bija arī savs veids mākslinieka daiļrades vērtēšanas laiks. Var teikt, ka Jāņa Ivanova mūzikas svētki Preiļos uzsākuši pastāvīgu dzīvi. So dienu aprūpēšanu un organizēšanu nu ir ņēmusi savā ziņā gan rajona kultūras nodaļa, gan Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja. Un, protams, LPSR Valsts filharmonijas darbinieki, Jāzeps Vitols Latvijas Valsts konservatorijas mācību spēki. Jo sazin, vai bez mūziķu līdzdalības mēs spētu apjaukt PSRS Tautas mākslinieka, mūsu simfoniskās mūzikas pamatlicēja Jāņa Ivanova daiļrades spēku.

Mūzikas draugu, komponista tuvinieku un citu viesu taka uz Babru sādzu veda ne vien lai aizstaigātu līdz Jāņa Ivanova mājām, bet arī lai būtu aculiecinieki svinīgam, sengaidītam brīdim — piemiņas akmens atklāšanai. Par to parūpējās Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja. Akmeni veidojis tēlnieks Ainārs Zelčs. Tajā iekalti vārdi: «Riebiņu ciema Babros dzimis komponists Jānis Ivanovs. 1906. 9.X — 1983. 27. III».

Atklājot piemiņas akmeni, runāja Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs I. Staričenko, partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs, kuri apļiecināja, ka novadnieki Jāņa Ivanova mūzikā patiešām saklausīja ne vien māksliniecišķās tēlainības spēku, bet arī Latgales balto bērzu un zilo ezeru zemes elpu. Ka mūsu iekšējo pasauli bagātina gan sestā, gan deviņā un četrpadsmitā simfonija, gan Jāņa Ivanova vokalizē un citi skaņdarbi.

Pirms desmit gadiem savā septiņdesmitajā dzimšanas dienā komponists sacīja:

— Ja tajā rudens dienā es konservatorijā nesatīktu Jāzeps Vitolu, ja viņš mani nebūtu uzklājis, es aizietu kājām aipakaļ uz Preiļiem un godīgi darītu savu darbu.

Muzikologs Arvīds Bomiks atsauc atmiņā šos Jāņa Ivanova vārdus un teica:

— Jānis Ivanovs savu darbu allaž ir darījis godīgi. Divdesmit viena simfonija, daudzi skaņdarbi korim. Būtībā visa viņa daiļrade ir milzīgs darbs, kuru viņš ir veicis godīgi.

Tas patiešām bija svēts mirklis, kad pie piemiņas akmens dzimto māju tuvumā skanēja Jāņa Ivanova melodija Rīgas kamerkora «Ave sol» izpildījumā, kad pie piemiņas akmens izskanēja atzinība pasaulslavenam mūziķim, kurš padomju mūzikas mākslas visdziļāko būtību ir raksturojis šādi: «Bezgala priecājos, ka esmu padomju komponists. Padomju mūzika ir patiesa māksla, tautas māksla. Tā ir stipra ar savu reālistisko orientāciju un savu idejiskumu. Mūsu zemē mūzika pieder tautai».

Jāņa Ivanova mūzika Preiļos pusē šoruden atrada atsaucīgas sirdis Riebiņu vidusskolā. Dziedāšanas skolotājs Uldis Bērziņš ir pilns uzņēmības: jātop J. Ivanova muzejam. Un pirmā bezdelīga — ciema izpildkomitejas zālītē izveidota izstāde, kurā līdzās laikabiedru atmiņām par dīvo mūziķi ir bagāts fotomateriālu klāsts.

Jāņa Ivanova «Mūzika ar lielo burtu», kura skan vienkārši un cildeni, atrada klausītājus arī rajona kultūras namā komponista 80. dzimšanas dienas vēltajā sarīkojumā. Piedalījās Rīgas kamerkoris «Ave sol» un LPSR Valsts filharmonijas kamerorķestris. Preiļiešiem tā bija pir-

mā tikšanās ar Jāņa Ivanova vokalizēm, kuras skanējušas ievērojamās Vissavienības un aizrobežu koncertzālēs, nesot slavu komponistam un izpildītājiem. Skanēja Jāņa Ivanova sacerējums stīgu orķestrim trijās daļās — 14. simfonija un «Poēma korim un kamerorķestrim».

Preiļiešiem Jāņa Ivanova muzikālo mantojumu palīdzēja atklāt muzikologs Arvīds Bomiks, starptautisko un Vissavienības konkursu laureāta Tautas kolektīva Rīgas kamerkora «Ave sol» mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents, PSRS Tautas skatuves mākslinieks Imants Koks, Nopelniem bagātā kolektīva Latvijas PSR Valsts filharmonijas kamerorķestra mākslinieciskais vadītājs, Latvijas PSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks Tovijs Lifšics. Jāņa Ivanova 80. dzimšanas dienas sarīkojumus kopā ar mums aizvadīja komponista dzīvesbiedre Leonora Ivanova. Sarīkojumos piedalījās un dzeļu lasīja Pēteris Jurciņš.

A. ILJINA

ATTELOS:

piemiņas akmens atklāšanas brīdis. Runā partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs;

dzied kamerkoris «Ave sol».

J. SILICKA foto

1. PIE STORES

Dzīvespriecīgs, sabledrisks un kustīgs, — viņš vienmēr ir darbībā.

— Vai neredzēji Jāni Prikuli? — es dzirdu, jautā kāds Rauniešu iedzīvotājs savam kaimiņam. — Man viņš ir ļoti vajadzīgs, gribu ar viņu aprunāties kā ar deputātu. Mēs te sastrīdējāmies ar vienu priekšnieku, tāpēc arī gribu ar Jāni aprunāties un uz zināt, kuram taisnība.

— Redzēt es viņu redzēju, bet pateikt, kur Prikulis ir tagad, nevaru, paprasi kaut ko vieglāku, — atbild kaimiņš vaicātājam. — Un vēl ko es teikšu: ja tu gribēji viņu satikt, tad tev pašam vajadzēja celties agrāk. Tu taču zini, ka viņš jau no sešiem uz kājām...

Teiktais nav tikai skaisti vārdi. Piena mašīnas vadītājs — kolhoza «Nākotne» šoferis Jānis Prikulis — tik tiešām, lai visu pagūtu, celas mazā gaismiņā. Katru dienu. Arī abās brīvdienās. Reti iznāk Jānim Prikulim atpūties, tāpēc ka, pirmkārt, vasarā ar atpūtu vispār ir sarežģīti: otrkārt, viņa cilvēkiem atklātā dvēsele vienmēr alkst darbu. Kolhozā viņš ir neaizstājams cilvēks: nedzērājs, interesantos pasākumos un sacensībās vienmēr pirmais. Visi zina: ja Prikulis ir pie piena mašīnas stūres, viss tiks izdarīts labākajā kārtībā. Gan piens laikus tiks paņemts, gan pa ceļam ne lāsīte neizlīs, gan Preiļu siera rūpnīcas pieņemšanas punktā viss tiks izdarīts kā nākas.

Arī šodien, kad es kārtējo reizi ierados Rauniešos, viņa piena mašīna jau no rīta sešiem bija ceļā. Blakus vadītājam — ekspeditore Leontīne Lazareva. Šodienas maršruts — fermas Sanaudē, Izcilniekos un Kaparniekos. Pirmajās divās uzreiz piepildīja visu cisternu — gandrīz trīs ar pusi tonnas piena. Otrajā reizē aizveda pārējo. Sai darbā ir ļoti svarīgi ne tikai, lai šoferis nepievīl fermas strādniekus, bet arī lai mašīna un tās motors nepiemāna vadītāju. Tāpēc arī Jānis Prikulis rūpējās par tehniku kā vien var un kur vien var: gan kārtējo remontu veic savlaicīgi, gan uzmanīgi brauc, gan lieku gramu degvielas neiztērē.

Vai šofera Prikulja labie darbi ir redzami viņa dzimtajā kolhozā. Preiļu siera rūpnīcā? Jā, redzami. Vienmēr labu vārdu par viņu teiks kolhoza priekšsēdētājs R. Borovskis, par izveicību uzlelīs daudzi Rauniešu puses ļaudis. Bet siera rūpnīcas vadība par uzcītību pirmrindas šoferim — piena mašīnu vadītāju sociālistiskās sacensības līderim J. Prikulim — uzdāvināja speciāli rūpnīcā pagatavotu suvenīru. Un pasniegza, aplausiem skanot. Šādas godalgas saņēma vēl divi šoferi no Vārkavas, Antoni — Erts un Spārāns.

— Ja šodien saskaitītu, cik es piena esmu pāravadājis pa šiem gadiem, būš īsta upe, — smaida Jānis, sarunājoties ar mani.

Un šī upe ir vērtīgāka par zelta upi. Tā ir piena upe.

2. VISS, KAS LAUDIM
ATDOTS

— Lai darbs virzītos uz priekšu, vajag par to rūpēties: zēm stāvoša akmens ūdens netek. Reizēm tu pagursti, bet vakarā tomēr ej uz ciema padomi, jo zini, ka vajag, cilvēkiem ir vajadzīgs tavs darbs. Pats galvenais — mierīgums: acis darba izbīdās, rokas darba nebīdās. Tā arī dzīvoju, — savās pārdomās par deputāta darbu dalās Jānis Prikulis.

Deputāti un dzīve

CILVĒKU LABĀ

Starp citu, ne jau vienatnē viņš darbojas, bet kopā ar citiem deputātiem: Rauniešu ciema padomes celtniecības, transporta, komunālo pakalpojumu un sakaru pastāvīgās komisijas priekšsēdētāju Stanislavu Korsaku, šīs komisijas locekli Mariju Sirotinu un citiem. Līdzīgi Jānim Prikulim viņi ir parasti ļaudis: Korsaks strādā par mehānisko darbnīcu vadītāju, Sirotna — lopkopības meistare. Un deputātu spēks ir saikne ar cilvēkiem. Viņi zina visu par sava ciema teritorijā dzīvojošajiem, zina viņu rūpes un intereses. J. Prikulis un pārējie deputāti pēdējā laikā kļuva prasīgāki pret sevi: to pieprasa padomju darba pārkārtošana. Ar ko agrāk varēja samierināties, tagad vairs — nē. Piemēram, jau pavasarī deputātus uztrauca zāles miltu agregāta savlaicīga nodošana ekspluatācijā. Pastāvīgās komisijas locekļi kērās pie darba: vienu otru norāja, citu palielēja, izskatīja šo jautājumu komisijas sēdē. Un darbs sāka virzīties uz priekšu. Vasarā agregāts uzsāka darbu. Deputāti pievērsa šeit strādājošā celtnieku brigadieru Ivana Cuganiča un viņa biedru — montētāju Ivana

Mušaka, Ivana Pokudnika, Mihaīla Kuzjmas un metinātāja Mihaīla Petruņa uzmanību darba sliktajai kvalitātei. Celtnieki ņēma vērā šos aizrādījumus.

Un tomēr šīs komisijas locekļi arī šodien, pēc manām domām, nedrīkst izlaist no sava redzesloka jau ekspluatācijā nodotos objektus. Nemsim par piemēru to pašu zāles miltu agregātu: atsevišķas tā detaļas jau pārklājuši rūsa, elektrodzinēji nav pasargāti no nokrišņiem, pats laukums līdz galam vēl nav labiekārtots. Nesaimnieciskums? Protams. Un

šoreiz vajag celt trauksmi — šajā gadījumā stingrāk jāpieprasa no tiem, kas agregātu apkalpo, kā arī no saimniecības speciālistiem. Un vēl viens svarīgs kolhoza «Nākotne» objekts — nepabeigtā graudu kalte. Darba šajā objektā vēl daudz, un pastāvīgās komisijas locekļiem (kā uzskāta Jānis Prikulis) šeit jāielūkojas biežāk.

Deputātus interesē arī citas problēmas, un to ir ne mazums. Piemēram, Rauniešu mehāniskajai darbnīcai ļoti nepieciešams kapitālais remonts (nesen gan uzcēla jaunu angāru, taču tas atrodas nomalūs, bet šis objekts — blakus kolhoza kantorim, kas ir ļoti parocīgi remontdarbu veikšanai). Dīemžēl šeit nav paceļamo mehānismu, gandrīz visu remontētājiem nākas celt ar rokām. Sliktā šeit ir automazgātuve, strādājošajiem nav tikpat kā nekādu sadzīves telpu. Nav apskates bedres. Kā lai šeit nodrošina remontu pāri par 40 kolhoza automobiļiem? Un tāpēc cilvēki ne jau vēlti (ciema teritorijā ir ap 500 vēltāju) pieprasa no saviem deputātiem lielāku uzstājību viņu kontaktos ar saimniecības vadību.

Kad jautājums ir nopietns, tad arī darbs ātrāk virzās uz priekšu. Piemēram, ne jau bez deputātu līdzdalības daudzās no kolhoza 17 fermām šovasar kļuva it kā «launākas» — tās tika izremontētas. Izdevās atrisināt vēl vienu iautājumu — atvērt sadzīves pakalpojumu kombināta pieņemšanas punktu. Tagad Jānis Prikulis kopā ar citiem deputātiem vēl neatlaidīgāk sarunās ar priekšniecību uzsvēr bērnodārza (kolhoza ir valrāk nekā 50 mazuļu vecumā līdz 6 gadiem) un komunālās pirts nepieciešamību.

Sajās prasībās nav nekā lieka. Visu vajag cilvēkam, vajag. Tāpēc arī deputātu Jāni Prikuli pavada viena tieksme: dzīvot un strādāt ne tik daudz sev, cik cilvēku labā.

D. VINDELIS,

Rauniešu ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs
ATTELĀ: deputāts Jānis Prikulis.

K. PRIEDISA foto

Latvijas KP rajona komitejā

Pēc paātrinājuma kompassa

Teiksim uzreiz: pirms katras pārrunas ar uzņēmuma, organizācijas un iestādes vadītājiem notiek rūpīga apstākļu pārbaude uz vietas, kuras gaitā tiek lepa-zīts ļaužu noskaņojums, uzklausi-ti dažādi viedokļi, pārdomāti izanalizēti redzētais un dzirdētais. Tā tas bija arī pirms pārrunām ar Līvānu stikla fabrikas vadītājiem. Šoreiz jūtami norāizējušies bija gan pārbaudītāji, gan arī pārbaudāmie.

To skaidri varēja just arī pārrunu laikā. Un pilnīgi pamatoti: jo viens no rajona rūpniecības vadošajiem uzņēmumiem šodien atrodas ārkārtīgi grūtā un sarežģītā stāvoklī, izeja no kura rodama pilnīgā fabrikas darba pārkārtošana, tās rekonstrukcija un tehniskajā atjaunošanā, balstoties uz zinātniski tehniskā progresā sasniegtu ieviešanu. To pieprasa pati dzīve.

Kritās tirgus pieprasījums pēc lielās Līvānu stiklinieku produkcijas daļas. Republikas plānotāji paredz pakāpenisku pudeļu ražošanas samazināšanu, to pilnīgi pārtraucot 1988. gadā. Fabrikas kolektīvam ieteikts atbrīvotajās platībās ieviest jaunu ražošanu, nodrošināties ar augstāzīgu iekārtu, uzsākt gaismas vadu ražošanu, bet tagad iekārtot šim nolūkam pagaidu ceļu. Šodien to arī dara. Jāpasvītro, ka jau šogad stikliniekiem ir jāsarāžo jaunā produkcija par 1,2 miljoniem rubļu, kas ir 9 procenti no gatavās produkcijas kopapjoma. Līdz piegādes beigām tās īpatsvaram ir jāpieaug līdz 30 procentiem.

Vārdu sakot, jaunā ražošana ir perspektīva un sola krietnus ienākumus. Bet diemžēl viss līdz galam nav izdomāts ne uz vietas, ne augstākstāvošās organizācijās. Mīnēsim kaut vai šādus piemērus. Otrajā cehā tiek plānota kolbu izlaides jauna importa automāta uzstādīšana, neskatoties uz to, ka to pilnīgi noslogot nekādi nevarēs. Tajā pašā cehā ir paredzēta augstāzīga vakuūmēšanas aparāta uzstādīšana, kaut gan produkcijas izlaides apjoms nepalielinās.

Rezumējums: jauna un progresīva tehnika fabrikai ir vajā-

dzīga. Bet ne mazāk svarīgs ir tās ieviešanas nepieciešamības ekonomiskais pamatojums, plāna loģiska iekšēja un ārēja saikne ar ražošanas tehniskās atjaunošanas šodienas posmu, kā arī ar divpadsmitās piecgades un tālākām perspektīvām.

Stikla fabrikas komunisti, partijas pirmorganizācijas birojs ne vienu reizi vien apsprieda šos jautājumus uz vietas, izvirzīja tos augstākstāvošās organizācijās, bet pietiekami skaidru atbildi tā arī nesaņēma. Tādu atbildi nede-va arī Latvijas PSR vietējās rūpniecības ministrs R. Misāns, kurš nesēn piedalījās fabrikas partijas sapulcē, kad tika apspriesta pārkārtošanās gaita.

Partijas biedri nesamierinās ar cerību, ka ar laiku viss nokārtosies. Savus plānus un darbus viņi pārbauda pēc paātrinājuma kompassa, kurš neklūdiģi rāda katru palēninājumu šajā darbā. Tāpēc arī prasa jebkuru šķēršļu novēršanu.

60 procentus no produkcijas kopapjoma veido plaša patērīga preces, pieprasījums pēc kurām nemitīgi aug, bet ministrija nezin kāpēc to neņem vērā un neplāno šīs produkcijas ražošanas palielināšanu šajā piecgādē. Vai tas ir pareizi?

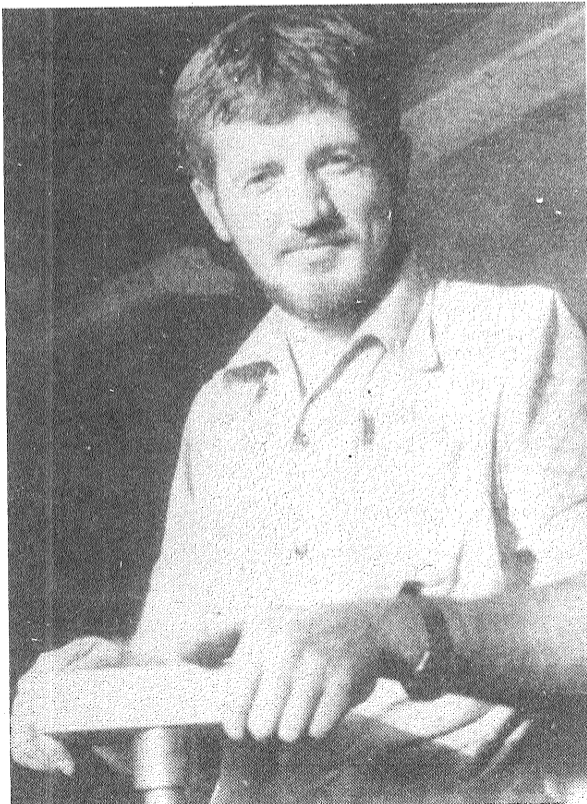
Ja vadīties pēc fabrikas tagadējās tehniskās pārorientācijas, tad var saprast nestandarta matraču izlaides nodošanu citam uzņēmumam (fabrikai «Asote»), bet kādēļ fabrikas plānos ir palikusi maza pieprasījuma preču ražošana, grūti izskaidrot.

Sie un citi līdz galam nepārdomātie rekonstrukcijas un tehniskās pārkārtošanas jautājumi prasa jaunu, efektīvu pieeju gan no Līvānu stikla fabrikas vadītāju, gan republikas Vietējās rūpniecības ministrijas atbildīgu darbinieku puses. Šis secinājums, kas radās pārrunu laikā partijas rajona komitejā, rada visu klātesošo nedalītu atsaucību un tika pieņemts par vadmotīvu darbi-bai.

Pārrunas vadīja partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs.

G. ĻEDŅOVŠ

Palielina produkcijas ražošanu

Divpadsmitās piecgādes pirmajā gadā sekmīgi strādā Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvi. Tam jāveic lieli uzdevumi — jākāpina ķieģeļu, keramzīta un metāla konstrukciju ražošana. Plāni ir saspringti, taču kolektīvi dara visu, lai tos izpildītu, un gūst panākumus.

Preču produkcijas ražošanas deviņu mēnešu uzdevumu tas paveica par 106,9 procentiem. Salīdzinot ar to pašu laiku iepriekšējā gadā, pieaugums ir 7,5 procenti.

Panākumus lielā mērā nodrošina uzņēmuma strādnieku pašaižliedzīgais darbs. Izvērsusies sociālistiskā sacensība par divpadsmitās piecgādes pirmā gada uzdevumu sekmīgu paveikšanu, par Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 69. gadadienas cienīgu sagaidāšanu. Priekšgalā izvirzījies mehāniskais cehs. Tā kolektīvi deviņu mēnešu plānu izpildījis par 109,3 procentiem.

ATTELOS:

— mehāniskā ceha labākie darba darītāji — metinātāji Viktors Stepanovs un Eduards Pļečkins (augšējais attēls) montē blokmoduļu iekārtu kailu mājām ar šķidro kurināmo, ar nākamo gadu plānots apgūt tādu pašu iekārtu ražošanu kailu mājām ar cielo kurināmo;

— atslēdznieks Juris Ancāns (pirmais attēls no kreisās puses) galavo ceha darbgaldiem tehnisko aprikojumu, ik mēnesi iesniedz kādu racionalizācijas priekšlikumu;

— metinātājs Pēteris Krasovskis (otrais attēls no kreisās puses) strādā kailu māju iekārtu izgatavošanā, kur vajadzīga īpaša precizitāte.

J. SALNAVIESA teksts un foto

LASITĀJS KRITIZĒ, IEROSINA, LŪDZ PASKAIDROT

- ◆ Nedienas ar ceļiem.
- ◆ Ko darīt, ja mājai caurs jumts?
- ◆ Ūdenskrātuves Preiļos sakārtos.
- ◆ Mums atbild rajona patērētāju biedrība un Jēkabpils autobusu parks.

Vajadzīgs lietussargs

Mēs, dzīvojošie Preiļos, Celnieku ielas 9. un 10. nama piektais stāvs, griežamies pie visa rajona iedzīvotājiem, kā arī pie starpkolhozu celtniecības organizācijas administrācijas izgudrot un izgatavot lietussargu, zem kura varētu paslēpt abus na-

mus, jo jumti tiem ir cauri un mūs mērcē lietus.

Esam griezušies SCO, bet atbilde viena: «Domāsim, kā jumtus salabot». Taču lietus līst ik dienas, slapjums nonāk augšas stāva dzīvokļos. Atlīmējas tape-

tes, pa sienām tek ūdens. Vai te vēl ir laiks domāšanai?

Gaidām ierosinājumus lietussarga izgatavošanā, un nevis atrunāšanos no SCO.

S. KOLESNIKOVA,

mājas Nr. 9 iedzīvotāji (septiņi paraksti);
mājas Nr. 10 iedzīvotāji (astoņi paraksti).

Uzmanību! 183. kilometrs...

Zēl pat skatīties, kas darās uz ceļa «Rīga—Vitebska» 183. kilometrā. Te ļoti bieži notiek satiksmes negadījumi. Sevišķi, ja slapjš ceļš. Piemēram, kādā septembra vakarā viena pēc otras te tika sasistas trīs vieglās automašīnas «Moskvičs». Pāris dienas agrāk ritā grāvi bija «KAMAZ», vakarā — «Moskvičs». Neesmu ceļa seguma speciālists, bet domāju, ka tas šajā vietā ir brāķis, jo minētie gadījumi nav saistīti ar avārijas situāciju. Vienkārši vadītājs brauc, un pēkšņi — slidešana...

A. GUSĀRS
Jersikā

Un vēlreiz par ceļiem

Raksta Jums vienkāršs traktorists, kurš katru dienu brauc pa ceļu, ko īstenībā nemaz nevar nosaukt par ceļu, bet drīzāk par izmēģinājumu poligonu tehnikai un nervu postītāju cilvēkam. Jautāties, kur šis poligons atrodas? Ja gadīties braukt cauri Aglonas dzelzceļa stacijai, nogriezieties pa labi uz «Agroķimijas» rajona apvienības noliktavām un iekļūstiet apmēram 800 metrus garā poligona posmā, nerēķinot iekšējo teritoriju. Katru dienu pa šo ceļu brauc desmitiem automašīnu un traktoru, ved minerālmēslus un citus produktus. Neizbraucamības dēļ ceļš vienmēr noklāts ar nobirumiem no kravas. Ja minerālmēslus ved maisīnos, var braukt transporta

līdzeklim no mugurpuses un vākt tik kopā.

Pa šo ceļu brauc «Agroķimijas», «Lauktechnikas», siera rūpnīcas un starpkolhozu celtniecības organizācijas transports. Rodas jautājums, vai tādas spēcīgas organizācijas nevar atrast kopīgu risinājumu nieka 800 metru ceļa remontam? Pa šo ceļu braukāju jau septiņus gadus un neesmu redzējis, ka šajā laikā to kāds būtu remontējis.

Varbūt šis sauciens pēc palīdzības sasniegs viena otra priekšnieka ausis?

A. LUBĀNS,

siera rūpnīcas traktorists
M. RUTKOVSKIS, KONDRANICKIS, E. MIHAILOVS

Redakeijai atbild

Pagaidām — ar somām

10. jūnijā mēs publicējam vēstuli ar jautājumu, kur atstāt somas Preiļu universālveikalā.

Ņemta atbilde no rajona patērētāju biedrības priekšsēdētāja K. Neicgaļa. Viņš ziņo, ka pēc universālveikala kompleksās racionalizācijas pie katras nodaļas būs atvēlēta vieta pircēju somām. Līdz tam laikam atļauts nodaļās iet ar somām.

Stāvoklis mainīsies

«Laiks apkopot. Bet ko?» tā saucās materiāls mūsu laikraksta 86. numurā. Autore rakstīja, ka neapmierina prakse Preiļu kooperatīvās profesionālās skolas audzēkņiem, ko viņas iziet rajona patērētāju biedrības veikalos.

Ņemta atbilde no biedrības priekšsēdētāja K. Neicgaļa. Tajā teikts:

«Jautājums «Par Preiļu kooperatīvās profesionālās tehnikās vidusskolas audzēkņu darba un praktiskās apmācības uzlabošanu patērētāju biedrības bāzes uzņēmumos» izskatīts 10. septembrī biedrības valdes sēdē. Ar lēmumu par papildus bāzes uzņēmumiem ražošanas apmācībā notiekts Preiļu universālveikals (pēc kompleksās racionalizācijas šī gada ceturtajā ceturksnī), gastronoms Nr. 1 un citi Preiļu veikali. Apstiprināts konkrēts

pasākumu plāns, lai uzlabotu audzēkņu praktisko apmācību un bāzes uzņēmumu materiāli tehnisko nodrošinājumu.

Sēdē atzīts, ka skolas audzēkņi vāji tiek sagatavoti skaitļošanas operāciju veikšanai. Tāpēc jaunie speciālisti pieļauj materiālo vērtību iztrūkumus. Ieteikts praktiskajā apmācībā iesaistīt patērētāju biedrības uzskaites speciālistus.»

Izteikts stingrais rājiens

Redakcija saņēma preiļietes J. Iljinas vēstuli ar stāstījumu, ka šī gada 10. augustā pieturā «Apšēnēki», kas atrodas uz Preiļu—Līvānu ceļa, viņai un vēl citiem pasažieriem garām bez apstāšanās aizbrauca maršruta autobuss.

Ar šo vēstuli iepazīstinājām Jēkabpils autobusu parka vadību. Ņemta atbilde:

«Jēkabpils autobusu parks ziņo, ka sakarā ar minēto sūdzību veikta dienesta izmeklēšana. Noskaidrots, ka minētajā datumā un norādītajā laikā pa maršrutu «Preiļi—Līvāni—Preiļi» brauca šoferis Kokins. Autobusam no ierindas izgāja ritenis. Šoferis nenomainīja bojāto riteni ar rezervu, bet veica reisu bez apstāšanās pieturās. Par šo pārkāpumu vadītājam Kokinam izteikts stingrais rājiens.

Lai izvairītos no šādiem atgadījumiem, minētais fakts apspriests ar Preiļu filiāles autobusu vadītājiem šī gada 8. oktobrī.»

Strauji uzlabojis

Samērā īsā laikā posmā redakcija Jēkabpils autobusu parkam nosūtījusi divas sūdzības par Preiļu filiāles šoferu V. Zelva netaktisku izturēšanos pret pasažieriem un pēc tam mūsu laikraksta 102. numurā minētajam šoferim publicēto pasāžieru atklāto vēstuli «Vājos nervus slēp kabačā!»

Uz sūdzībām tika Ņemta atbilde no autobusu parka, ka šoferis V. Zelvis atzinis savu netaktisko rīcību un par šādu izrikošanos viņam par 20 procentiem samazināta prēmija, kas pienākas par darbu bez konduktora.

Laikrakstā publicētais materiāls apspriests speciāli organizētā Preiļu filiāles šoferu sapulcē 11. septembrī, un, citējām, «kollektīvs uzskata, ka vadītājs V. Zelvis savu attieksmi pret pasažieriem strauji uzlabojis un turpmāk pret pasažieriem izturēsies taktiski.»

Pesimistiski pūloties izprast šo pretrunu un optimistiski cerot, ka ikvienā cilvēkā tomēr pārsvarā ir pozitīvais, esam gatavi ticēt, ka gan šoferis V. Zelvis, gan ikviens cits Preiļu filiāles šoferis savu darbdienā uzskā pilni labestības pret ikvienu no mums un un jums, lasītāji, kam vien nākas kļūt par pasažieriem. Taču... kārtējais redakcijas pasta atkal atnes vēstuli, kurā stāstīts, kā viens no šoferiem ar autobusa priekšgalu «pastūmis» malā pie autopieturas uz letves stāvošo stievlīti...

Lūk, tā mēs dzīvojam

Jums raksta līvānieši, kas dzīvo Rīgas ielā 26-28, kopmītnēs. Tās pieder Līvānu pārvietojamajai mehanizētajai kolonnai, bet pirmajā stāvā dzīvojam mēs — eksperimentālā māju būves kombināta laudis, — gan ģimenes, gan neprecētie. Pilnīga nekārtība pie mums valda sanitārajās mezglos, nedarbojas ūdenskrāni, tek izlietnes, no augšas bieži uz galvas tek ūdens, un nereti ar gumijas zābakiem jābrien pa slāpo grīdu...

Ar vēstuli, kurā te vēl nebūt nav citēta pilnībā un kurai apakšā parakstījušies vienpadsmit pirmā stāva iemītnieki, iegriežos šajā namā. Un jau pēc minūtem desmit, kad gūti pirmie iespaidi, nākas atzīt, ka vēstules autori izteikušies visai maigi.

Koridora galā viena mazgātava. No izlietnēm santehnikā die, nesta pārstāvji pacetušies noņemt krānus, un labi, ka tā, jo savā žurnālistā tiekmsē visur izbāzt degunu, jau grasos šos krānus atgriezt, bet pēc minūtes ar pārsteigumu secinu, ka tas draudētu ar pēkšņiem plūdiem, jo caurules zem izlietnēm... nav pievienotas nekām. Tualetes (atvaļinošs) aizklāpētas ciet.

Virtuve. Mani trīs pavadoņi no iedzīvotāju vidus priecājas: nu jau ir labi, pēc lileim skandāļiem un lūgšanās vismaz te krāni ir salaboti, te jau var iztikt, bet mani uz vietas apstādina... grīda. Jā, kur gan tik fantastiskus līdzekļus lai ņemtu vienā vai otra minētā organizācijā un apmainītu nopliušo linoleju, kura pašā vidū pāris kvadrātmētru platībā atsegta skabaraina grīda?

Otra sanitārā telpa. Virs izlietnēm krāni ir Pagriežu tos, un tūlīt nākas nožēlot savu pārsteidzīgo rīcību: ūdens no jebkuras izlietnes izplūst pa visu grīdu... Koridoros sienas ar sloksnēm vien nost krītošu krāsojumu... Dušas pagrabstāvā, no tām daudzās nedarbojas, uz turieni ved vairākas durvis bez rokturiem, un zlemā no aukstuma tur neesot iespējams mazgāties. Pilnīgi ticams, jo diezin vai šīs plāšās telpas spēj piesildīt remdenie radiatoru. Pelējums, noplukušās sienas, visādi nobrukumi ap caurulēm. Nezin, vai šādās vietās kādreiz ieļūkojas arī sanitāri epidemioloģiskās stacijas pārstāvji?

Bez tam kopmītnē iemītnieki žēlojas, ka grūti iekļūt namā, ja nākas aizkavēties pēc otrās maiņas, piemēram, atslēdzniekam ilgāk pastrādāt pie lūzuma novēršanas. Klusi klauvējieni pie ārdurīm nespēj pamodināt gulošo dežuranti, skaļa ribināšana uz ceļ visus apakšstāva iemītniekus. Stāstīja arī par to, kā santehniks ar rupjībām atbild uz katru lūgumu. Vairākkārt pieminēja, ka griezušies pēc palīdzības. Šoreiz patiešām nejaudāju: kur, pie kā, cik reizes. Jo svarīgs ir kas cits: vai tiešām nekad neviens, pat tāda gadījumā, ja kopmītnes iemītnieki neko nebūtu ziņojuši, no Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta nav uzskatījis par vajadzīgu palūkoties, kā dzīvo viņu laudis, un pajautāt, vai nav kas nepieciešams? Un pavisam konkrēti, arodkomitejas locekļi. Ko šajā sakarībā esat darījuši jūs?
I. SILA

Gan mums, gan dabai

«Palīdziet atrast saimnieku dīķim, kas atrodas Preiļos aiz veikala «Dzērēni», ar šādu lūgumu redakcijai griezās preiļietis I. Sviridovs.»

Tālāk viņš rakstīja: «Savā laikā maksākieki šajā ūdenskrātuvē ielaida zivis, te pēc ūdens piebrauca ugunsdzēsēji, bērni labprāt maksākerēja, bet individuālo zemes gabaliņu īpašniekiem bija ar ko laistīt dārzu. Tagad dīķis aizaug, ir piesārņots, zivis iet bojā, un aizvien retāk kāds pie dīķa piestāj ar maksākeri. Krasti kļūst sliktāki, un grūtāk piekļūt pie ūdens, lai piesemeltu spaiņus. Kas šo dīķi iztīrīs?»

Saimnieku atradām ātri, jo pilsētas izpildkomiteja no šī sava īpašuma nemaz netaisījās atteikties. Izpildkomitejas priekšsēdētājs M. Agurjanovs paskaidroja:

— Ne tikai minētās, bet arī pārējās dīķi un vispār visas pilsētas ūdenskrātuves, piemēram, arī grāvis no pilsētas centra līdz SCO, ir jāiztīra. Paredzēts šo darbu veikt 1986.—1987. gadā. To solās darīt Preiļu pārvietojamajai mehanizētā kolonna Nr. 21. Darbus paredzēts uzsākt tiklīdz beigsies meliorācijas sezona.

So solījumu atcerēsimies un sekosim tā izpildei. Jāpiekrīt I. Sviridova vārdiem: «Tas vajadzīgs pilsētai, vajadzīgs bērniem, bet galvenais — vajadzīgs dabai.»

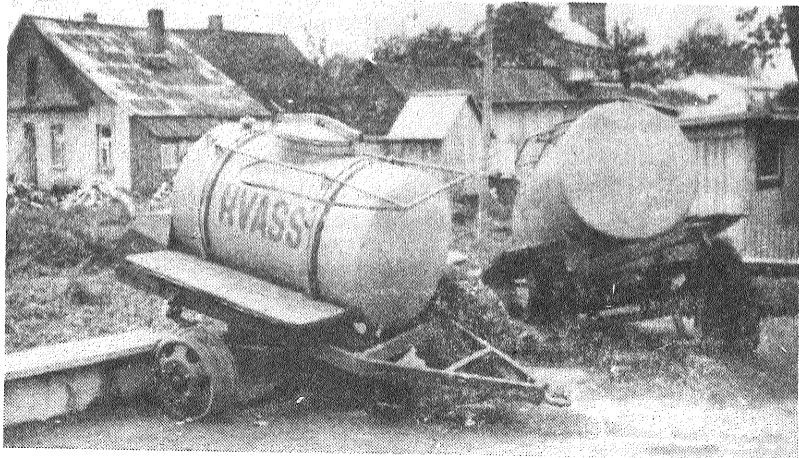
Un reizē jāpiebilst, ka ikvienas ūdenskrātuves aizaugšanu sekmējuši arī paši iedzīvotāji, tīros ūdeņus piemētājot ar drabām.

Piemineklis nolaidībai

Pie Preiļu tirdzniecības centra ēkas garāmgājēji var apskatīt savdabīgu pieminekli nolaidībai — likteņa zīnā pamestas cisternas. Tās, protams, lēcina, ka vasarā rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība organizējusi kvasa pārdošanu.

Taču, vērojot patiešām rudenīgo skatu, rodas jautājums: vai nākamvasar dzērēnu netirgos? Ja tirgos, tad mucas būtu kārtīgi jāzaglabā. Hm, bet varbūt esam kļuvuši tik bagāti, ka varam atļauties būt vienas dienas (vai vasaras) saimnieki? Interesanti, kā radušos situāciju vērtē rajona patērētāju biedrības valde?

K. SOSNOVSKA teksts un foto

L. RANCANE

SESTDIENAS NOSKAŅAI

Jauna ekspozīcija

13. septembris paliks atmiņā ne tikai kā diena, kad J. Raiņa Literatūras un mākslas vēstures muzeja filiālē notika kārtējais dzejas sarīkojums, bet arī kā senilgotais brīdis, kad atklājām jauno pamatekspozīciju «Raīņa ģimnāzijas un studiju gadi». Beidzot tika pielikts punkts tai iekšējai neapmierinātībai, neērtības sajūtai apmeklētāju priekšā, ka Raiņa dzīvojamā mājā Raiņa nav. Ar panākumiem ir vainagojies ilgais un rūpīgais darbs, ko veicām kopā ar Rīgas lietišķās mākslas kombinātu un māksliniecī Mārīti Klušu.

Atceroties, kā tapa ekspozīcija, īsti vietā ir Raiņa vārdi: «Ikvienam ir roka jāpieliek, lai lielais darbs uz priekšu tiek...» Muzeja ekspozīcijas iekārtošanā, telpu remontēšanā iesaistījās ne tikai viss Raiņa muzeja lielais kolektīvs, bet arī Raiņa kolhoza laudis — celtnieku brigādes vīri u. c. Lielu pateicību esam parādā atsaucīgajiem cilvēkiem — preiļietei Vasiļjevai un aglonietei Jokstei, kas ekspozīciju papildināja ar jauniem materiāliem. Joprojām aicinām rajona iedzīvotājus arī turpmāk neaizmirst Raiņa Jasmuižu. Ja jūs mājās ir saglabājusies kāda sena pūra lāde, pagājušā gadsimta beigās sagādātās mēbeles, jūs tās varētu nodot muzejam.

Iekārtojot Raiņa māju, vadījāmies pēc principa — radīt pagājušā gadsimta noskaņu gan ar tā laika mēbeļu grupām, gan ar atsevišķi ierāmētajiem fotoattēliem un nedaudzajām kserokopijām, kas arī ir tematiski sargrupētas tā, kā to darīja senāk. Muzeja materiāli ļauj tuvāk iepazīt Raiņa ģimeni, skolas gaitas, draugus, daiļrades aizsākumu jaunībā. Jasmuižas muzeja apmeklētāji tagad var apskatīt Pēterburgas universitātes studenta Jāņa Pliekšāna personīgo lietu — jaunības dzejoļu burtiņu, kā arī laikraksta «Dienas Lapa» redakcijas telpu maketu.

Ekspozīciju papildināja grafika Gunāra Kroļa dāvinājumi — ilustrācijas ģimnāzista Jāņa Pliekšāna Jasmuižā rakstītajam dzejolim «Karaļmeita», emigrācijā uzrakstītajai lugai «Krauklītis», kas veltīta mīļotajai jaunākajai mātai Dorai.

Jācer, ka lasītājos nu ir pamodināta interese un viņi ar nepacietību gaida tikšanos ar Raiņa Jasmuižu. Tā notiks nākamā gada aprīlī, kad ar plašu izstādi un sarīkojumu atzīmēsīm mums visiem tik tuvā dzejnieka Andra Vējāna lielo jubileju.

B. DUCMANE,

J. Raiņa muzeja Jasmuižas filiāles vadītāja

ATTELĀ: vienā no Pliekšānu mājas istabām.

J. SILICKA foto

Solis pretī mākslai

Gan Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā strādājošajiem, gan visiem pilsētas un rajona iedzīvotājiem, tāpat kā tuviem un tāliem ciemiņiem, tiek piedāvāta iespēja spert vēl vienu soli pretī mākslai un tās izpratnei.

Vienā no pie kombinātā uzstādītajām saliekamajām mājām (4MB tips) ierīkota mākslinieku radošā darbnīca un izstāžu zāle. Tā nav izstāžu zāle mums ierastajā nozīmē ar plašām telpām, augstiem griestiem un svinīguma un cēluma atmosfēru. Mājā nav nekādas atkāpšanās no projekta. Tāds pats istabu izkārtojums, tādas pat kāpnītes uz mansarda telpām. Tikai noskaņa pavisam savādāka, jo ikvienam ienācējam, šķiet, apkārt sarodas pukes,

koki, cilvēki un dzīvnieki. Pasaule, kādu to iedomājas un savām gara acīm redz Līvānu māksliniece grafike M. Dubinina.

Izstādē iekļauti dažādi darbi, kas radušies apmēram desmit gadu laikā. Daudzus no tiem mēs jau esam redzējuši. Te ir gan ilustrācijas grāmatām, kas nākušas klajā izdevniecībā «Liesma» (Marijai pavisam jau ir četrpadsmit izdevumi), gan konkrētu cilvēku portreti.

Jaunā darbnīca un izstāžu zāle tagad sniedz lielu iespēju cilvēkiem, kur viņi varēs eksponēt savus darbus, bet arī viesiem (par to, cerams, parūpēsies republikas Mākslinieku savienības Latgales zona). Visbeidzot drošu soli pretī mākslai varēs spert arī apmeklētāji, vispirms no kuriem, protams, ir Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta strādnieki. Un par to liels paldies gan no māksliniekiem, gan no skatītājiem jāizsaka māju būves kombināta partijas pirmorganizācijai un arodkomitejai, ar kuru vēlgumu un aktīvu līdzdalību arī radās jaunā darbnīca.

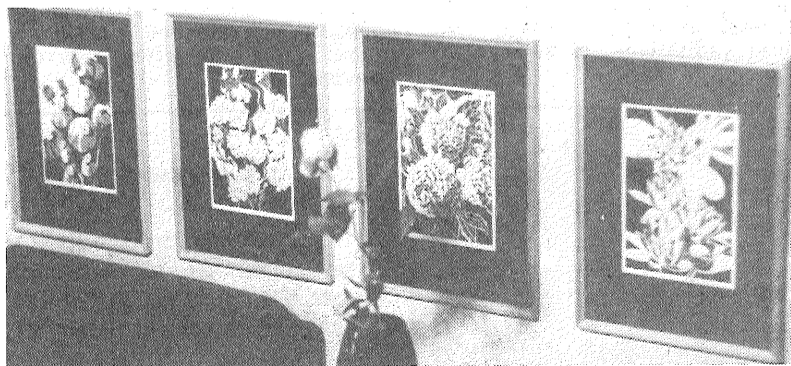
L. STRODE

ATTELOS:

♦ mākslinieces Marijas Dubininas grafika «Vecas sievietes portrets»;

♦ darbi no jaunākā cikla «Ziedi».

J. ZANDES foto

„Ekspertizē konstatēts...”

Sie vārdi bieži skan no televīzijas ekrāna, kad rāda filmas no populārās sērijas «Izmeklēšanu vada Znatoki». Aktrise E. Leždeja tā iejutusies ekspertēs lomā, ka grūti pat iedomāties, ka viņa tikai tēlo. Taču viņai ir arī «dubultnece» — Milda Veidiņa, ar kuru «Znatoku» autori Lavrovi iepazīs Rīgā.

Latvijas galvaspilsētā viņi ieradās speciāli ar filmēšanas grupu, jo viņus bija ieinteresējuši kādas krimināllietas materiāli. Divsēriju televīzijas filmā, kas drīz vien parādīsies uz ekrāniem, nelielā lomiņā varēja redzēt arī pirmās klases ekspertē kriminālisti Mildu Veidiņu. Toreiz noziedzums lielā mērā tika atklāts ar viņas palīdzību.

Sadarbība ar kinematografistiem turpināsies arī pēc tam. Tiesa, mans aktrises ampuļā nav visai daudzveidīgs, — viņa ar smaidu saka. — Tēlot nācies tikai pašai sevi.

Tā tas bija arī Rīgas kinostudijas filmas «Izmeklēšanā noskaidrots» uzņemšanā. Kopā ar Viņu Artmani un Gunāru Cilinski toreiz filmējās arī Milda Veidiņa. Kinostudijā viņa bieži vien ieradās tieši no darba vietas pati savā formas tērpā. Dažkārt tūlīt pēc filmēšanas nācās doties uz notikuma vietu.

Gandrīz pirms 30 gadiem Milda Veidiņa pēc Latvijas Valsts

universitātes Bioloģijas fakultātes beigšanas ar komjaunatnes ceļazīmi ieradās strādāt milicijā. Ilgajos darba gados viņa kļuvusi savā nozarē par īstu lietpratēju.

— Vai jums vienmēr viss izdodas? — pavaicāju pieredzējušajai ekspertei.

— Gadās visādi. Reiz uz meža ceļa notika avārija, — viņa atceras. — Vainīgo sākām meklēt nepareizā virzienā. Tikai rūpīgi iepazīties ar notikuma vietu un izdarījuši ekspertīzi, nonācām pie pārsteidzoša atklājuma: vainīgais izrādījās... alnis.

Ekspertei Mildai Veidiņai nācies ne tikai palīdzēt saviem kolēģiem atklāt noziedzumus. Reiz viņai pašai iznāca darboties Znamenska vai Tomina lomā... Tas notika naktī. Milda Veidiņa pamodās no pēkšņa trokšņa. Trīnšķēdama kaut kur tuvumā plīsa loga rūtis. Kopā ar savu aitu suni izgājusi uz ielas, viņa pamanīja, ka saknu veikalā iebūcis zaglis. Noteiktība un pašsavaldisšanās palīdzēja viņai noziedznieku aizturēt.

Milda Veidiņa tagad ir atvaļināta majorē. Viņa saņēmusi dažādus apbalvojumus, arī ordeni «Goda Zīme». Nekad viņa neliedz palīdzību ne bijušajiem kolēģiem, ne jaunajiem kriminālistiem. Republikāniskajā tiesu medicīnas ekspertīzes birojā pie viņas — partijas grupas organizatore — bieži pulcējas jaunieši.

Arī šobrīd mēs sarunājamies, bet Milda Veidiņa pacietīgi pēta kaut ko zem mikroskopa. Kā vienmēr viņa ir pati precizitāte: kļūdīties nedrīkst. Par atzinumu «ekspertizē konstatēts» nevienam nedrīkst rasties ne vismazākās saabas.

K. MARKARJANS,
LATINFORM korespondents

Redaktors V. PETROVS

VIETEJO RADIORAIDĪJUMU PROGRAMMA

21. oktobrī plkst. 12.40

- ♦ Lauksaimniecības darbu apskats.
- ♦ Partijas pirmorganizāciju dzīve.
- ♦ No cikla «Ģimene, pusaudzis un likums».
- ♦ Reklāma.

KINO

«EZĒRZĒME»

18. oktobrī — «Snaiperes», «Kazahfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18 un 20, 19. oktobrī — «Krāmere pret Krāmeru», ASV, sāk. plkst. 16, 18 un 20, 20. un 21. oktobrī — «Izmeklētājs», Francija, sāk. plkst. 17, 19 un 21, 22. oktobrī — «222. reiss», 1. un 2. sērija, sāk. plkst. 17, 30 un 20, 23. oktobrī — «Melnā bulta», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19 un 21, 24. oktobrī — «Brīnumu brīnums», Dienvidslāvija, sāk. plkst. 17, 19 un 21.

«ATPOTA»

18. oktobrī — «Kas un kā?», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 14, 16, 30 un 19, 19. oktobrī — «Vai mīlestība?», Francija, sāk. plkst. 16, 18 un 20, 20. oktobrī — «Dundurs», «Lenfilm», sāk. plkst. 17, 19 un 21, 21. oktobrī — «Apolonijas» bojā eja», Čehoslovākija, sāk. plkst. 17 un 18, 30, 21. oktobrī — «Liktneņa ironija jeb Vieglu garu», 1. un 2. sērija, «Mosfilm», sāk. plkst. 20, 22. oktobrī — «Snaiperes», «Kazahfilm», sāk. plkst. 17, 22. oktobrī — «Krāmere pret Krāmeru», ASV, sāk. plkst. 19 un 21, 23. un 24. oktobrī — «Izmeklētājs», Francija, sāk. plkst. 17, 19 un 21.

Apsveikumi Sludinājumi Līdzjūtības

Tautiņai manī lukoja

Visu garu vasariņu.

Soruden nolūkoja —

Dod man zelta gredzentiņu.

(T. dz.)

ANITU MUKĀNI un AIVARU BOGDĀNU,
INGRIDU LAUSKU un LEONARDU JAUNROMĀNU

sveicam, kopējo dzīves ceļu sākot!
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

LIVĀNU KULTURAS NAMA ADMINISTRĀCIJA

lūdz dalībniekus nodot kora tērpus līdz šī gada 1. novembrim.

25. oktobrī Preiļu pilsoņu kapos notiks

SVECĪŠU SVĒTKI.

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja.

PĀRDOD govī. Zvanīt 65515.

...tik māte prot pa rūpju taku aiziet klusējot.

(G. Selga)

Skumju brīdī esam kopā ar Valentīnu Jonāni,

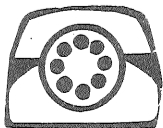
M Ā M I Ņ U

uz smiltāju izvadot.

Darba biedri

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodalījumam — 21996, rūpniecības un celtniecības nodalījumam — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodalījumam — 22203, informācijas nodalījumam — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 351 eks. (latv. val. 9 605 eks., krievu val. 3 746 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. -1. nos. iespaidoksnē. Ofsetiespiedums. Pas. 1158.